

Saaend, hvis han kommer til Skade, og som Arbejdsraadet sikrer ham, at han faar ud-betalt. Det er det, som gennemføres ved denne Lov og gennemføres paa en saa klar Maade, at jeg ikke tror, at nogen i hele Landet vil være i Tvivl om, hvorvidt han er inde under denne Lov eller ej. Naar Loven er udkommet, faa vi jo en Respit af et Aar, og i dette Aar vil det i hvert Fald blive klart baade for Arbejdere og Arbejdsgivere hvorvidt de komme ind under Loven — ogsaa for de Tærstemaaskiners Bedkom-mende, der syntes at rejse Interesse for sig her i saa høj Grad for en halv Times Tid siden. Det vil sikkert i Praksis gaa hermed, saaledes som ogsaa antydet af den højtærede Indenrigsminister, paa den Maade, at de Folk, der udleje disse Maskiner, ville tage lidt mere i Leje og saa paatage sig Ansvar for Folkene, som passere Maskinerne. I alle Tilfælde er det sikkert nok, at naar Loven har været i Kraft et Aar, vil der ikke være nogen Arbejdsgiver — thi det er jo de store Arbejdsgivere, der benytte saadanne Boko-mobiler — som ikke ved, at der eksisterer en Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde og ved, hvad denne Lov kræver. Den Ret, man her giver Arbejderne, foreligger klar og tydelig. Det er sikkert nok, at vi ikke ere komne og ikke have ment at kunne komme ud over det her opnaaede paa det nuværende Grundlag, thi det kan ikke gaa at lægge saadanne Krav til Arbejdsgiverne over paa Landbruget. Altså meget taler derimod. Der er især den store Hin-dring derfor, at det ikke er muligt for Land-brugets Arbejdsgivere igen at sætte de derved paalagte Byrder over paa andre Samfunds-klasser, saaledes som Industrien kan og gør. Det kan ikke lægge dem over paa deres Varer, som Industrien i Virkeligheden kan og vil gøre. (Afbrydelse af S. Hage.) Ikke alle Industrier, siger et æret Medlem. Sa der er dog ikke Tvivl om, at alt, hvad der fabrikeres af den Slags Varer, sælges paa den Maade, at Prisen kan fordyres, medens Prisen for Landbrugsprodukter ikke kan sættes her i Landet. Landbrugsarbejds-giverne kunne ikke uden videre forhøje Pri-serne paa deres Produkter, fordi deres Pro-duktionsomkostninger blive lidt forøgede, thi Prisen paa deres Produkter sættes paa det store udenlandske Marked. Samtlige Med-lemmer af Udvalget have derfor været enige om, at det ikke lod sig gøre at lægge Byr-derne direkte over paa Landbrugets Arbejds-givere. Jeg tror i Virkeligheden heller ikke, at der her i Salen er nogen Tilhænger af at lægge Byrden over paa Hartkornet, saa-ledes som det ærede Medlem for Præstø

Amts 6te Valgkreds (Bosjen) i sin Tid kæm-pede for. I alt Fald har jeg ikke mærket noget til, at det ærede Medlems Venner i Udvalget ønskede at gaa den Vej, saa meget mindre, som det, man vilde gøre den Gang, var at lægge over paa Hartkornet Byrder, hvis Størrelse, man ikke selv kendte. — Man begynder her gennem Lovforlaget paa den Maade, at man tager de farligste Er-hverv, og det er den naturligste Maade at begynde at lovgive paa paa dette Omraade. Men fordi man begynder hermed, er det ikke sagt, at man samtidig aflutter her. Tvært-imod, det er mit Haab, at naar vi først saa begyndt, ville vi ogsaa i Fremtiden ved sæl-les Arbejde — jeg erkender, at det vil blive et stort Arbejde — kunne naa frem til efter-haanden at faa mere og mere med. Vansteli-gheden ved denne Sag synes mig at have været, at vi have haft saa overordentlig vanskeligt ved at saa begyndt. Naar man ganske objektivt vil se paa denne Sags Hi-storie, synes det mig, at enhver, der vil dømme uhildet, maa faa det Indtryk, at det har været overordentlig vanskeligt at komme til en Begyndelse. Kunde vi nu her komme til en Begyndelse, vilde jeg anse det for et meget stort Gode for en Mængde Mennesker, og jeg vilde anse det for et Bærsel-om, at man saa muligvis kunde komme videre. Hvorledes og paa hvilket Grundlag, vi skulle komme videre, maa det være Fremtiden for-beholdt at afgøre, men jeg tror ikke, at det Grundlag, vi havde fremme fra det ærede Medlems Meningsfællers Side, nemlig uden videre at lægge Størsteparten af Byrderne over paa Kommunerne, paa nogen Maade var heldigt. Vi vide, at Byrderne der vilde falde saa overordentlig forfællig. Man kan jo ikke beregne, hvor Ulykterne ville indtræffe; de kunne komme pletvis og de kunne vælte ned i en Kommune i meget stærkere Grad end i en anden; og i sidste Fald ville de ramme Kommunen og trykke den saaledes, at den ikke kan bære det. Vilde man i det hele taget blive ved, hvad der var foreslaaet, vilde det ogsaa i mange Tilfælde, navnlig for Fi-skernes Bedkommende, føre til at de slet intet-fil. Det skal jeg imidlertid ikke komme videre ind paa, fordi det blev drøftet ved anden Behandling. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at det, der her foreslaas, er en Lov, der er klar i sin Affattelse, og en Lov, der efter det ærede Medlems eget Sigende vil gavne mange tusinde Mennesker — det ærede Medlem sagde jo: Jeg vil stemme for denne Lov, fordi den vil komme mange Mennesker til gode! Sa, det er altså min Bevæg-grund til at stemme for Loven. Hvis den ikke vilde gavne Arbejderne, vilde jeg smide